

DECIZIA nr. 871 din 06.11.2019
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC QC SRL
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.x/08.08.2019

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti a fost sesizata de AS2FP cu adresele nr. MBS2_AIFx/08.08.2019 si nr. MBS2_AIF x/28.08.2019, inregistrate la DGRFPB sub nr. x/08.08.2019 si nr. x/28.08.2019, cu privire la contestatia formulata de SC QC SRL, CUI - x cu domiciliul in Sos. x, sector 2, Bucuresti.

Obiectul contestatiei inregistrata la AS2FP sub nr. x 819/19.07.2019, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane juridice nr. F-S2 x din 28.05.2019, comunicata in data de 03.06.2019, emisa de AS2FP in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S x /28.05.2019 prin care s-a stabilit TVA de plata stabilita suplimentar in suma de x lei si impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de y lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC QC SRL**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata, societatea aduce urmatoarele argumente:

- ca urmare a unei inspectii fiscale partiale vizand activitatea din perioada octombrie 2013 - decembrie 2018 in ceea ce priveste TVA, respectiv martie 2013 - decembrie 2018 în ceea ce privește impozitul pe microintreprinderi, AS2FP a emis in baza baza constatarilor din raportul de inspectie fiscala, Decizia de impunere prin care au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare in cuantum de x lei;
- incepand cu luna august societatea a aplicat sistemul TVA la incasare;
- societatea a respectat prevederile legale aplicabile sistemului TVA la incasare, respectiv a considerat exigibilitatea taxei ca intervenind la data incasarii contravalorii integrale sau partiale a livrari de bunuri ori a prestarii de servicii, inscriind in jurnalele de vanzari la TVA colectata la perioadele in care au fost incasate facturile si nu in mod eronat, cum a stabilit organul de control ca fiind la data emiterii facturii;
- acest lucru se poate observa din constatările organului fiscal de inspectie, care nu face referire niciun moment la data incasarii sau platii facturilor, diferentele stabilite suplimentar atat in ceea ce priveste TVA colectata cat si TVA deductibila, facandu-se efectiv pe diferentele dintre sumele inscrise in facturi.

Avand in vedere motivele de mai sus, solicita admiterea prezentei contestatii si anularea deciziei in ceea ce priveste baza impozabila stabilita suplimentar si a obligatiilor fiscale aferente in cuantum total de x lei.

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-S x /28.05.2019, AS2FP - Activitatea de Inspectie Fiscala a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane juridice nr. F-S2 x din 28.05.2019, prin care s-a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei si impozit pe veniturile microintreprinderilor in suma de y lei.

III. Față de constatările organului fiscal, susținerile societății, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

1. Referitor la TVA colectată suplimentar in suma de x lei

Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au procedat corect la colectarea TVA aferentă facturilor emise, pentru care societatea petentă a aplicat sistemul TVA la încasare, in conditiile in care argumentele aduse nu sunt de natura sa modifice cele constatate de organul fiscal.

In fapt Prin Raportul de inspecție fiscală F-S x /28.05.2019, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere F-S2 x /28.05.2019 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice, organele de inspecție fiscală ale Activității de inspecție fiscală, au avut ca obiectiv verificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.10.2013 - 31.12.2018.

Urmare inspectiei fiscale au fost stabilite obligații fiscale suplimentare în sumă de **suma de x lei**, reprezentând TVA, astfel:

- x lei reprezentand TVA colectata nedeclarata in deconturile de TVA dar inregistrata in evidenta contabila, avand o baza impozabila in suma de x lei;
- x lei reprezentand TVA colectata aferenta achizitiilor declarate de diferite persoane juridice dar nedeclarate de catre societate ca si livrari, avand o baza impozabila in suma de x lei;
- x lei reprezentand TVA colectata suplimentar aferentă veniturilor inregistrate in evidenta contabila in anul 2014, pentru care societatea nu a aplicat cota de TVA si nu a prezentat documente justificative.

Prin contestatia formulata societatea invoca faptul că organele fiscale nu au avut în vedere faptul că aceasta a aplicat prevederile legale aplicabile sistemului TVA la incasare.

In drept potrivit art. 137, art. 146, art. 155, art. 156², din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare valabil la 31.12.2015:

Art. 137 - (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

- a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;
- b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

(.....)

Art. 146 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

Art. 156² - (1) Persoanele înregistrate conform art. 153 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 153 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 147¹ alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Începând cu data de 01.01.2016 sunt aplicabile prevederile art. 299, art. x 1 și art. x 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal:

Art. 299 - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

Art. x 3 - (1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada

fiscală de raportare și, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condițiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naștere în perioada fiscală de raportare și, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naștere exigibilitatea taxei, precum și alte informații prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare și se vor înscrie la rândurile de regularizări.

Conform prevederilor legale menționate anterior se reține faptul că, în situația în care societatea aplică sistemul TVA la încasare, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, aceasta trebuie să îndeplinească două condiții cumulative: să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile legii și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și constatările organelor de inspecție fiscală, se retin următoarele:

SC QC SRL aplică de la 1 august 2013 sistemul de TVA la încasare, aceasta figurând în vectorul fiscal cu perioada fiscală la TVA:

- trimestrial în perioada 09.11.2005 - 31.03.2017;
- lunar începând cu data de 01.04.2017.

1. În ceea ce privește suma de **x lei reprezentand TVA colectata nedeclarata în deconturile de TVA dar înregistrata în evidența contabilă**, organele fiscale au constatat că:

- în anul 2014 societatea a înregistrat în evidența contabilă TVA colectată în suma de x lei, iar în deconturile de TVA suma de x lei, diferența de TVA în sumă de **x lei** datorându-se nedeclarării unor facturi în deconturile de TVA;
- în anul 2016 societatea a înregistrat în evidența contabilă TVA colectată în suma de x lei, iar în deconturile de TVA suma de x lei, diferența în suma de **x lei** datorându-se tot nedeclarării unor facturi în deconturile de TVA.

În răspunsul formulat la solicitarea de informații privind neconcordanțele între veniturile declarate în deconturile de TVA și bilanțul contabil pentru perioada 2012 - 2016, administratorul societății precizează faptul că *"Au fost identificate diferențele și vom proceda la corectarea erorilor prin înregistrarea în rezultatul raportat."*

În susținerea contestației, cu privire la acest aspect, nu au fost depuse documente din care să rezulte componența pe facturi a sumelor stabilite ca diferențe și data încasării acestora, din care să rezulte o stare de fapt diferită de cea constatată de organele fiscale.

2. În ceea ce privește suma de **x lei reprezentând TVA colectată suplimentar de organele fiscale**, aceasta provine din facturile emise de QC SRL către clienți, **neînregistrate în jurnalele de vânzări ale societății**, o parte fiind confirmate de aceștia și figurând ca încasate integral, astfel:

- factura nr. x/ 28.11.2013 în valoare totală de x lei din care TVA în suma de x lei, emisă către EI SRL;

- factura nr. x/23.12.2013 in valoare totala de x lei din care TVA in suma de x lei și factura nr. x/12.05.2014 in valoare totala de x din care TVA in suma de x lei, emise către x SRL;
- în luna aprilie 2014 clientul x SRL declară achiziție în sumă de x lei din care TVA in suma de x lei, în timp ce societatea nu declară nimic;
- factura nr. x/28.05.2014 in valoare de x lei din care TVA in suma de x lei emisă către x SRL;
- în luna aprilie 2014 clientul HI SRL declară achiziție în sumă de X lei din care TVA in suma de X lei, în timp ce societatea nu declară nimic;
- factura nr. x/27.10.2016 in valoare de x lei din care TVA in suma de x lei emisă către SC x SRL;
- factura nr.x/27.10.2016 in valoare totala de x lei din care TVA in suma de x lei și factura nr. x/23.03.2017 in valoare totala de x lei din care TVA x lei emise către x SRL.

In vederea verificarii neconcordantelor din D394 cu clientii societatii, organele fiscale au transmis solicitari de informatii către partenerii care declara achizitii de la societate, fiind obținute următoarele informații:

► **SC NEO SRL**, CUI X, in urma solicitarii de informatii, a prezentat următoarele facturi:

- factura nr. x/09.04.2014 in valoare x lei din care TVA 24% in suma de x lei;
- factura nr. x/28.05.2014 in valoare de x lei din care TVA 24% in suma de x lei;
- factura nr. x/18.11.2014 in valoare de x lei din care TVA 24% in suma de x lei.
- și fișa de cont a partenerului QC pe perioada 2000 - 2019.

Din analiza fișei de cont depusă de societatea **New Enterprise Worldwide Adevertising SRL** și a jurnalului de vânzări pe anul 2014 al societății contestatoare, anexat la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

- facturile nr. x/09.04.2014 și nr. x/18.11.2014 se regăsesc înregistrate în jurnalele de vânzări aferente anului 2014;
- factura nr. x/28.05.2014 nu se regăsește înregistrată in jurnalul de vanzari al societății;
- din analiza fișei de cont depusă de partener, rezultă că factura nr. x/28.05.2014 în sumă de x lei a fost achitată în două tranșe: x lei in data de 28.05.2014 și x lei în data de 04.06.2014.

Conform mențiunilor organului fiscal din RIF, în perioada 09.11.2005 - 31.03.2017, societatea figura în vectorul fiscal cu perioada fiscală trimestrială la TVA, exercitarea dreptului de deducere al TVA aferent acestei facturi a intervenit la data plății, organul fiscal stabilind **TVA suplimentar în sumă de x lei** în luna iunie 2014.

► **SC MFN SRL**, CUI - X in urma solicitarii de informatii a prezentat fisa analitica partener SC QC SRL pentru perioada 2015 - 2017 în care se regăsesc următoarele facturi:

- factura nr. X/27.10.2016 in valoare totala de X lei din care TVA 9% în suma de X lei;
- factura nr. X/08.11.2016 in valoare totala de X lei din care TVA 9% în sumă de X lei;
- factura nr. X/29.11.2016 in valoare totala de X din care TVA 9% in suma de X lei;
- factura nr. x/05.12.2016 in valoare totala de x lei din care TVA 9% în sumă de x lei;

- factura nr. x/10.01.2017 in valoare totala de x lei din care TVA 9% în sumă de x lei;
- factura nr. x/23.03.2017 in valoare totala de x lei din care TVA 9% în sumă de x lei;

Din analiza jurnalelor de vânzări pe anii 2016 și 2017, rezultă că factura nr. x/27.10.2016 in valoare totala de x lei din care TVA in suma de x lei si factura nr. x/23.03.2017 in valoare totala de x lei din care TVA in suma x lei, nu au fost înregistrate in jurnalele de vanzari ale societății, drept pentru care organele fiscale au stabilit **TVA suplimentară în sumă de x în luna decembrie 2016 și x lei in luna martie 2017.**

Din fișa partenerului MF rezultă ca, la 31.12.2017, factura nr. X/23.03.2017 in valoare totala de X lei nu a fost achitată, însă, conform balanței de verificare a societății contestatare, aferentă anului 2017, soldul contului clienți este 0 (zero), drept pentru care organele fiscale au procedat la colectarea TVA suplimentar, considerând facturile emise către clientul MF incasate integral în anul 2017.

► **SC PC SRL** in urma solicitarii de informatii a prezentat fisa analitica a partenerului SC QC SRL pentru perioada 2016 - 2017 care cuprinde:

- factura nr. x/19.09.2016 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr x/29.09.2016 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/05.10.2016 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/27.10.2016 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei.
- factura nr. x/29.11.2016 in valoare de x din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/16.12.2016 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/10.01.2017 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/10.01.2017 in valoare de (x) lei din care TVA 9% in suma de (x) lei;
- factura nr. x/14.02.2017 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/20.02.2017 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei;
- factura nr. x/23.02.2017 in valoare de x lei din care TVA 9% in suma de x lei.

La data de 31.10.2016, în fișa de cont a partenerului, soldul este 0 lei.

În jurnalul de vânzări al societății contestatare, în luna octombrie 2016 nu figurează înregistrată factura nr. x/27.10.2016, drept pentru care organele fiscale au stabilit **TVA suplimentar în sumă de x lei** la luna decembrie 2016.

La 31.12.2017, în fisa furnizor a societatii partenere, soldul este 0 (zero) lei.

► **SC DR SRL**, CUI 21520863, in urma solicitarii de informatii a prezentat:

- factura nr. x/23.12.2013 in valoare totala de x lei din care TVA 24 % in suma de x lei;
- factura nr. x/12.05.2014 in valoare totala de x din care TVA 24% in suma de x lei;
- factura nr. x/10.06.2014 in valoare totala de x lei din care TVA 24% in suma de x lei.

Societatea inregistreaza in perioada 2013 - 2014 in evidenta contabila si fiscala livrari catre SC DR SRL in valoare de x lei din care TVA in suma de x lei.

Factura nr. x/23.12.2013 in valoare totala de x lei, TVA aferentă in suma de x lei si factura factura nr. x/12.05.2014 in valoare totala de x lei, TVA aferentă in suma de x lei **nu au fost înregistrate in jurnalele de vanzari (și implicit nici în contabilitatea societății), nu s-au regăsit nici în fișa de cont a partenerului pentru**, iar societatea nu a prezentat documente suplimentare din care să rezulte altă situație decât cea

stabilită de organul fiscal, drept pentru a fost colectat TVA suplimentar în sumă de x lei în luna decembrie 2013 și în sumă de x lei în luna iunie 2014.

► **SC EI**, CUI 14314283, în urma solicitării de informații a prezentat factura nr. 6/28.11.2013 în valoare totală de x lei din care TVA x lei. Societatea nu a înregistrat în jurnalele de vânzări această factură.

► Clienții NEW SRL, HI SRL și VN SRL declară achiziții de la QC, astfel:
- factura nr. x/28.05.2014 în valoare de x lei din care TVA în suma de x lei emisă către NEW SRL;

- în luna aprilie 2014 clientul HII SRL declară achiziție în sumă de X lei din care TVA în suma de X lei;

- în luna aprilie 2014 clientul VNSRL declară achiziție în sumă de X lei din care TVA în suma de X lei;

Astfel, s-a constatat faptul că societatea nu declară aceste facturi în jurnalele de vânzări și nici în Declarațiile 394, iar societatea nu a prezentat documente suplimentare din care să rezulte altă situație decât cea stabilită de organul fiscal, drept pentru care organele fiscale au stabilit **TVA suplimentar în sumă de X lei în luna iunie 2014**.

În concluzie, având în vedere cele menționate anterior, se reține faptul că organele de inspectie fiscală au constatat venituri neinregistrate în evidența contabilă a societății QC, reprezentând achiziții declarate de diversi contribuabili de la contestatară, dar nedeclarate de acesta ca și livrări, drept pentru care au **colectat TVA suplimentară aferentă acestor facturi în sumă totală de x lei**.

În ceea ce privește invocarea contestatarului că organele fiscale nu au ținut cont de faptul că societatea aplică sistemul TVA la încasare, facem mențiunea pe de o parte că organele fiscale au avut în vedere acest aspect, stabilind exigibilitatea TVA la plată acolo unde au avut informații legate de data plății, iar pe de altă parte au corelat datele din contabilitatea societății cu fișele partenerilor.

Mai mult, societatea avea obligația să țină evidența corectă și completă a facturilor în jurnalele de vânzări, din care să rezulte atât operațiunile exigibile cât și cele neexigibile cu evidențierea documentelor de încasare în baza cărora se putea stabili exigibilitatea TVA-ului. În plus, nici în balanțele de verificare nu figurează contul 4428 TVA neexigibil, în care societatea trebuia să evidențieze TVA-ul neexigibil aferent facturilor neîncasate.

Societatea avea posibilitatea de a depune documente și informații suplimentare în susținerea cauzei, din care să rezulte o situație de fapt diferită de cea constatată de organele fiscale.

3. Organele fiscale au constatat că, în balanța de verificare la 31.12.2014, prezentată de societate, sunt declarate în contul 758 "Alte venituri din explorare" în suma de x lei, fără TVA, pentru care societatea nu a adus explicații ori documente în susținere, drept pentru care **organele fiscale au colectat TVA suplimentar în suma de x lei**.

Așa cum se reține din RIF, au fost solicitate explicații și documente de către organul fiscal, conform solicitării de informații nr. x/10.04.2019, în urma căreia administratorul nu a prezentat alte documente din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea stabilită de organul fiscal.

Se reține că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de x lei, societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a prezentat situația de fapt și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală.

Așadar, în lumina textelor de lege mai sus menționate, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, și întrucât argumentele societății contestate nu sunt de natură să înlăture sau să combată constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina societății TVA în sumă de x lei, motiv pentru care, în temeiul art. 279 alin.1 din Legea nr .207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale pct.11.1 lit.a din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge în parte ca neîntemeiată contestația formulată de SC QC SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F-S2 x din 28.05.2019

2. Referitor la suma de x lei neacceptată la deducere de către organul fiscal și suma de y lei stabilită pentru veniturile microintreprinderilor.

Cauza supusa solutionarii este dacă Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate pronunța pe fond asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care societatea nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiază contestația.

In fapt, prin contestația formulată, SC QC SRL nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea acesteia cu privire la suma de x lei pentru TVA neacceptată la deducere de către organul fiscal și suma totală de y lei, reprezentând impozit pe veniturile micro întreprinderilor, stabilite prin Decizia de impunere nr. F-S2 x din 28.05.2019.

În drept, art. 269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

De asemenea, potrivit art. 279 alin. (1) din același act normativ:

„Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

Aceste prevederi se coroborează cu cele stipulate la pct.11.1 lit.b) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

„Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;”, precum și cu cele ale pct. 2.5 din același act normativ, potrivit cărora:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Se reține că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de x lei pentru TVA neacceptată la deducere de către organul fiscal și suma totală de y lei, reprezentând impozit pe veniturile micro întreprinderilor, stabilite prin Decizia de impunere nr. F-S2 x din 28.05.2019, societatea nu a înțeles să-și motiveze în niciun fel contestația, respectiv nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze, nu a prezentat situația de fapt și nu a invocat niciun articol de lege în apărarea sa din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de către organele de inspecție fiscală..

Incidente speței sunt și prevederile art .276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

*“În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. **Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**”*

De asemenea, se reține că, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art. 249 „cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege” și art. 250 „dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri [...]” din Legea nr. 1x /2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Aceste prevederi legale se coroborează cu cele stipulate la art. 73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Astfel, având în vedere cele reținute mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Se reține, totodată, că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate **determinând respingerea contestației ca nemotivată pentru suma de x lei reprezentând TVA neacceptată la deducere de către organul fiscal și suma de y lei, reprezentând impozit pe veniturile micro întreprinderilor, stabilite prin Decizia de impunere nr. F-S2 x din 28.05.2019**

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate, se:

DECIDE

1. Respinge in parte ca neintemeiata si nesustinuta de documente contestatia formulata impotriva Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-Sx /28.05.2019, emisa de AS2FP pentru SC QC SRL, cu privire la TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x lei.

2. Respinge ca nemotivata contestatia formulata de SC QC SRL. impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-Sx /28.05.2019, emisa de AS2FP pentru suma de x lei neacceptata la deducere de catre organul fiscal si suma de y lei stabilita suplimentar pentru veniturile microintreprinderilor.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

DIRECTOR EXECUTIV,
Ligia Mihaela Urs